

300
jaar
violen

het
muziek
instrumenten
fonds

vertrouwen op intuïtie

elisabeth jacquet de la guerre: sonate nr. 1

"In een reeks van zes sonates maakt Jacquet de la Guerre een verbinding tussen de Franse en Italiaanse compositiestijl. Het resultaat is een verzameling speelse en karaktervolle composities waarbij je als uitvoerder volledig op je intuïtie kunt vertrouwen. De continuo-lijn is even kleurrijk en boeiend als de vioolpartij, dit maakt het echt kamermuziek. Het is veel meer dan een simpele sonate voor viool met basso continuo; het is een dialoog tussen twee stemmen die elkaar constant inspireren en aanvullen."

© Malou van den Heuvel

Als uitvoerend musicus is **elise dupont** altijd op zoek naar de uitersten van een gedetailleerde timing en alle mogelijke manieren om te zingen op haar viool. Haar internationale carrière brengt haar door heel Europa. Ze heeft concerten gegeven met gerenommeerde ensembles zoals de Nederlandse Bachvereniging, het Orkest van de Achttiende Eeuw, Amsterdam Baroque Orchestra, il Gardellino (België) en Collegium Marianum (Tsjechië) en speelt op festivals als Trigonale, Itinéraire Baroque, Lunalia en Festival de Saintes.

Elise heeft aan diverse cd-opnames meegewerkt. In België speelt zij bij de jonge, ambitieuze ensembles a nocte temporis en Musica Gloria. Zij maakt deel uit van het Castello Consort, een ensemble dat zich specialiseert in 17de-eeuwse muziek. In oktober 2023 kwam hun debuutcd "Fantastissimus" uit, een muzikaal vlechtwerk bestaande uit Stylus Phantasticus repertoire met nieuwe composities van de Nederlandse componist Martijn Padding. Naast de Van der Sijde-viool, heeft Elise een barokstrijkstok van Louis Emilio Rodriguez (Den Haag, 2008) in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

viool

willem van der sijde

amsterdam 1691

Het Muziekinstrumentenfonds heeft deze zeer zeldzame viool sinds 2009 in bruikleen van het Koninklijk Huis. De viool maakte lange tijd onderdeel uit van de 'collectie Oskar Back', die in 2009 voor het grootste deel overging naar de collectie van Het Muziekinstrumentenfonds. De viool is in 1922, mogelijk als verjaardagsgeschenk, bij de firma Vedral in Den Haag aangekocht voor de nog jonge Prinses Juliana; zij heeft er in haar kindertijd op gespeeld. Het staartstuk van de viool werd in 1978 voorzien van een kroontje.

Op advies van Theo Olof, Herman Krebbers en Jaap Schröder, en met goedkeuring vanuit het Koninklijk Huis, werd de viool toen ook teruggebracht naar de oorspronkelijke, barokke speelstaat. Het Oskar Backfonds reikte de viool telkens voor twee jaar uit als speciale prijs voor kamermuziek tijdens het Vioolconcours Oskar Back. In 1979 was Irene den Herder voor de duur van twee jaar de eerste bruikleener. Er volgden nog 11 andere spelers. In 1998 werd de viool tentoongesteld en bespeeld tijdens de expositie 'Oranje en de muziek' in het Paleis op de Dam. Violiste Daphne Oltheten bespeelde het instrument van 2014-2017. Daarna ging de Van der Sijde over in de handen van Elise Dupont.

Lees de biografie van bouwer Willem van der Sijde >

anna lachegyi is een actief lid van de oude muziekszene in Europa, zowel op viola da gamba als op cello. Ze is geboren in Hongarije en woont momenteel in Nederland waar ze haar masterdiploma behaalde aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag in de klas van Mieneke van der Velden en Philipp Pierlot. Ze speelde op verschillende festivals in Europa in gerenommeerde ensembles zoals Ricercar Consort, Hespérion XXI, Nederlandse Bachvereniging, Vox Luminis of Capriccio Stravagante. In de afgelopen jaren heeft Anna talloze albums opgenomen als kamermusicus met Ricercar Consort, New Collegium of Lutherse Bach Ensemble. Naast haar carrière als uitvoerend musicus is ze ook een toegewijd docente en geeft ze regelmatig masterclasses in Hongarije en Roemenië.

© Aleksandra Renska

© Vincenzo Vitale

artem belogurov is net zo thuis op de moderne piano als op klavecimbel, clavichord en de vele variëteiten van historische piano's. Zijn repertoire omvat vier eeuwen solo-, concerto- en kamermuziekrepertoire. Artems recente optredens omvatten concertoptredens met Concerto Köln en met Camerata RCO. Als solist en kamermusicus, duopartner met celliste Octavie Dostaler-Lalonde en oprichter van het ensemble Postscript, heeft Artem opgetreden op een aantal internationale festivals. Hij is erg geïnteresseerd in de wereld van de romantische uitvoeringspraktijk en experimenteert graag met vergeten expressieve middelen. Zijn aankomende projecten omvatten het opnemen van de complete Mozart klaviersonates en viool- en klaviersonates met Rachael Beesley. Artem is verbonden aan de faculteit van het Utrechts Conservatorium. Van Het Muziekinstrumentenfonds heeft Artem een fortepiano in bruikleen, gebouwd door Gerard Tuinman (Utrecht, 2019), met twee uitwisselbare klavieren en mechanieken naar Johann Andreas Stein (1728-1792).

veelzijdig juweel

franz schubert: sonatine nr. 2

"Voor dit speciale project wilden we iets vinden dat niet zomaar een pronkstuk was, maar een veelzijdig juweeltje. Het was een uitdagende taak, want het stuk moest wel op de cd passen. Na enig nadenken waren we het er allebei over eens dat deze Sonatine van Schubert de perfecte keuze was. Het heeft alles: vreugde en verdriet, passie en melancholie, conflict en oplossing. Het laat twee stemmen samensmelten tot een harmonieus geheel, met behoud van hun individualiteit, emotie en twijfel – een zeldzaam verschijnsel tegenwoordig... We hopen dat iedereen – professioneel, muzikliefhebber of toevallige luisteraar – net zoveel plezier beleeft aan het beluisteren van dit meesterwerk als wij aan het opnemen ervan."

Vadim tsibulevsky komt uit Bakoe (Azerbeidzjan) en begon daar al jong met vioolspelen. Hij studeerde viool aan het conservatorium in Moskou en later in Tel Aviv. Tijdens zijn studie trad hij toe tot het Israel Chamber Orchestra o.l.v. Shlomo Mintz. Zijn orkestcarrière ging echt van start als concertmeester van het kamerorkest 'I Fiamminghi' (Brussel). Sinds 2001 is hij concertmeester van het NedPho (Amsterdam).

Hij is veelgevraagd solist en kamermusicus en speelt regelmatig als gastconcertmeester bij orkesten als het Koninklijk Concertgebouworkest, Stuttgarter Philharmoniker, Orquestra Gulbenkian (Lissabon) en het Belgisch Nationaal Orkest. Naast de Del Gesù-viool, heeft Vadim van Het Muziekinstrumentenfonds een strijkstok van Jean Pierre Marie Persoit (Parijs ±1840) in bruikleen.

© Sascha Neroslavsky – Artodox

viool

giuseppe guarneri 'del gesù'

cremona ± 1736

Deze viool is zonder twijfel het topstuk uit de gehele collectie van Het Muziekinstrumentenfonds. De viool is afkomstig uit de beroemde 'collectie Max Rodriguez', bestaande uit een viertal Italiaanse meesterinstrumenten en zestien waardevolle strijkstokken. In 1992 werd de Rodriguez-collectie aan het fonds in bruikleen gegeven. In 1997 besloot de eigenaar om vrijwel alle instrumenten aan onze stichting te schenken, op een cello en een paar strijkstokken na, die door het fonds werden aangekocht. Het is nog steeds de grootste schenking die ooit aan het fonds is gedaan.

De Guarneri del Gesù-viool stamt uit de collectie Von Heyder (Frankfurt) waar de violist Hugo Heermann in 1892 een heel strijkkwartet aan Italiaanse instrumenten kocht. Heermann studeerde bij Joseph Joachim. Hij was docent aan de conservatoria van Frankfurt en Genève, gaf les in Berlijn en Chicago en was primarius van het Museums-Quartet in Frankfurt. Daarna kwam de viool in het bezit van Mina Rode, leerlinge van Heermann. In 1972 kocht Max Rodriguez, zelf cellist in het Concertgebouworkest, het instrument aan van handelaar en expert Max Möller in Amsterdam.

De viool werd in 1992 in eerste instantie in bruikleen gegeven aan Isabelle van Keulen. Vanaf 1995 werd dat Henk Rubingh, die de Del Gesù ruim 21 jaar bespeelde. In april 2017 ging dit topinstrument naar Daniel Rowland. Hij bespeelde de viool twee jaar. Vanaf mei 2019 wordt de Del Gesù bespeeld door Vadim Tsibulevsky, concertmeester van het Nederlands Philharmonisch Orkest.

Lees de biografie van bouwer Giuseppe Guarneri 'del Gesù' >

© Marco Borggreve

De in Oekraïne geboren pianiste **anna fedorova** toonde al op jonge leeftijd een aangeboren muzikale rijpheid en verbazingwekkende technische vaardigheden. Haar veelgeprezen live-opname van Rachmaninoffs *2e Pianoconcert* is meer dan 43 miljoen keer bekeken op YouTube. Anna's hoogtepunten zijn verder: de opening van het Verbier Festival en een tournee met het Ukrainian Freedom Orchestra; een recitaldebuut op het internationale pianofestival La Roque d'Anthéron; en optredens met het Hong Kong Philharmonic.

Komend seizoen staan optredens gepland met het Philharmonia Orchestra (Londen) o.l.v. Santu Rouvali en een cd-opname met La Orquesta Sinfónica de Castilla y León. Anna is verbonden aan Channel Classics en mede-oprichter van de Davidsbündler Music Academy in Den Haag, waar een Steinway & Sons-vleugel (Hamburg, 2005) uit de collectie van Het Muziekinstrumentenfonds staat.

emotie en techniek

pjotr iljitsj tsjaikovski: mélodie; valse-scherzo

"Tsjaikovski's Mélodie en Valse-Scherzo zijn voor mij de perfecte stukken om de veelzijdigheid van mijn Gagliano-viool te laten horen. De Mélodie laat me de lyrische, gevoelige kant van het instrument ontdekken, terwijl de Valse-Scherzo uitdaagt om virtuositeit en speelse energie te tonen. Deze werken combineren emotie en techniek op een manier die het volledige potentieel van mijn viool en mijn interpretatie tot leven brengt – elke keer opnieuw een bijzondere ervaring om te spelen!"

hawijch elders is sinds september 2022 Artist in Residence aan de Koningin Elisabeth Muziekkapel in Waterloo, waar ze studeert bij Augustin Dumay. Ze won de eerste prijs op het 8e Henri Marteau Internationaal Vioolconcours (2023) en de vierde prijs op het Premio Paganini Concours in Genua. In 2021 ontving ze de eerste prijs op het Leonid Kogan Concours.

Hawijch studeerde bij Ilya Grubert aan het Conservatorium van Amsterdam, waar ze haar Bachelor en Master met de hoogste lof afrondde. Ze heeft samengespeeld met topmusici zoals Valeriy Sokolov en Frank Braley en soleerde met orkesten als het Nederlands Philharmonisch Orkest, Wiener KammerOrchester, Hofer Symphoniker en Nürnberger Symphoniker. Naast de Gagliano-viool, heeft Hawijch een Dominique Peccatte-strijkstok (Parijs, 19e eeuw) in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

viool

gennaro gagliano

napels ± 1755

Het Muziekinstrumentenfonds kocht deze uitzonderlijk mooie Gennaro Gagliano in 2016 aan van een Duitse handelaar dankzij de donatie van een particulier fonds. Vanuit dat fonds konden meerdere instrumenten worden aangekocht, die alle zijn ondergebracht in de 'collectie Willem G. Vogelaar'. Er is helaas niet zo heel veel bekend over de geschiedenis van de viool. We weten dat hij in de 20e eeuw lange tijd eigendom is geweest van een zeer muzikale Braziliaans-Duitse familie. De viool werd regelmatig bespeeld door één van de familieleden, die o.a. eerste concertmeester was van het orkest van de Bayerischen Rundfunk. De familie verkocht de viool aan een gepassioneerd amateurviolist, maar kocht de viool jaren later weer terug.

Het Muziekinstrumentenfonds deed in 2009 een uitgebreide selectie in verband met een voorgenomen aankoop. Er werden tientallen violen uit binnen- en buitenland naar Amsterdam gehaald, waar alle instrumenten intensief werden getest, onderzocht en vergeleken. Deze Gagliano kwam er toen als beste instrument uit. Helaas trok de eigenaar het instrument uiteindelijk onverwachts terug uit de verkoop. Eind 2015 kregen wij bericht dat de viool opnieuw in de verkoop kwam. Na opnieuw een vergelijking te hebben gedaan met andere violen, kon het fonds met overtuiging besluiten tot de aankoop van deze fantastische viool. Michael Foyle (winnaar Vioolconcours Oskar Back 2016) mocht als eerste de viool een jaar lang bespelen. In 2018 selecteerde het fonds Hawijch Elders als kandidaat voor de viool.

[Lees de biografie van bouwer Gennaro Gagliano >](#)

© Foppe Schut

nikola meeuwssen heeft als pianist van de jonge generatie al een opvallend volwassen carrière. Hij maakte zijn avondvullende solodebuut in Het Concertgebouw waar hij als solist optrad met het Residentie Orkest. Hij won als jongste musicus ooit de Grachtenfestivalprijs en ontving de Concertgebouw Young Talent Award.

Ook in het buitenland slaat Nikola Meeuwsen zijn vleugels uit als solist van de pianoconcerten van onder andere Grieg, Beethoven, Mozart, Rachmaninoff en Tsjajkovski. Hij heeft met veel bekende musici en ensembles samengespeeld, waaronder met Alexander Kerr, Augustin Dumay, Corina Belcea, Vladimir Mendelssohn, Nobuko Imai en recent met Janine Jansen in het Sion festival. Momenteel is Nikola student aan de Koningin Elisabeth Chapelle in Brussel bij Frank Braley en Avedis Kouyoumdjian. Nikola heeft een Bösendorfer-vleugel (Wenen, 1979) in bruikleen uit de collectie van Het Muziekinstrumentenfonds.

theatraal landschap

henryk wieniawski: variaties op een origineel thema

"Elke noot van dit stuk is speciaal voor mij! Dit fantastische stuk is mijn keuze omdat het een prachtig, theatraal landschap vol passie en emotie laat zien en tegelijkertijd de virtuositeit en technische omvang van het vioolspel prachtig benadrukt. Ik vind het erg leuk om de verschillende en veelzijdige diepten en kleuren in muziek naar voren te brengen en dat te combineren met veel virtuositeit en spektakel op mijn viool."

erten deniz ispir komt uit Turkije en maakte zijn debuut als solist op 14-jarige leeftijd. Hij trad op als solist met orkesten als het NedPho, Bilkent Symfonieorkest, Jaroslavl Filharmonisch Orkest, Dnipropetrovsk Filharmonisch Orkest, Concerto Brabant Kamerorkest, Izmir Staats Symfonieorkest, Antalya Staats Symfonieorkest en Çukurova Staats Symfonieorkest. Deniz studeerde aan het Tsjaikovski Conservatorium in Moskou in de klas van Sergej Kravtsjenko en voltooide zijn master met een onderscheiding "Cum Laude" in de klas van Ilya Grubert aan het Conservatorium van Amsterdam. Hij is concertmeester in kamerorkesten als het Concerto Brabant Kamerorkest en Reisorkest Arnhem. Naast de Lupot-viool, heeft Erten een Nicolas Remy Maire-strijkstok (Parijs, 19e eeuw) in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

viool

nicolas lupot

parijs 1808

Kort na het overlijden van zijn echtgenote, violiste Margreet van de Groenekan, besloot Anton Kersjes (zelf in 2004 overleden) alle instrumenten en strijkstokken uit haar nalatenschap te schenken aan Het Muziekinstrumentenfonds. De collectie beslaat een viertal violen, een cello, 10 strijkstokken en een vleugel. De Lupot is het 'topstuk' uit die collectie. De viool heeft een krachtig, onmiskenbaar eigen karakter, waar lang niet iedere musicus mee uit de voeten kan.

Margreet van de Groenekan wist de viool blijkbaar wel te 'temmen', hetgeen ook gold voor Daniel Rowland (die de viool in 2000 in bruikleen kreeg en er 6 jaar op speelde) en Carla Leurs die de viool direct daarna ging bespelen. Beide spelers wisten binnen vijf minuten dat 'het klikte'. Carla noemde de viool liefkozend haar 'wolfje'. Met een knipoog naar het Italiaanse 'Lupo' (=wolf), maar vooral ook omdat de viool iets onstuimigs heeft dat haar juist erg aansprak.

Na deze viool 14 jaar te hebben bespeeld, besloot Carla toch om op zoek te gaan naar een instrument met een ander klankkarakter. Toen Het Muziekinstrumentenfonds erin slaagde om een prachtige Guadagnini-viool aan te kopen waar Carla op kon gaan spelen, leverde ze (met pijn in het hart) de Lupot in. Voor Erten Deniz Espir bleek dat de kans om ook over te stappen naar een instrument dat meer aansloot bij zijn klankideaal. Hij leverde een Cuypers-viool in en speelt sinds 2021 op de Lupot.

[Lees de biografie van bouwer Nicolas Lupot >](#)

aysegül yörükoglu is klassiek pianiste en multidisciplinair artieste. Gedurende haar carrière heeft ze vele prijzen gewonnen, waaronder op concoursen in Oekraïne, Rusland, Letland en Malta. In Amsterdam volgde zij haar masteropleiding bij Naum Grubert. Ayşegül richt zich op kamermuziek en treedt sinds 2019 op met violist Erten Deniz Ispir. In 2022 wonnen ze de 1e prijs bij Ulvenhart Klassiek en gaven ze live een optreden op de Nederlandse televisie. Samen met ademwerkbegeleider Lieneke Grollé richtte ze NEFES op, waarin ademwerk en improvisatie samenkomen. Ook richtte ze met Fer het elektro-akoestische technoduo ŞUUR op en met Elif Sezgin Algorhytmica, dat zich richt op experimentele muziek met live codering.

© Carolien Vloeijberghs

verhalende kracht

julius röntgen: fantasie voor viool en piano

"Van de Fantasie voor viool en piano van Julius Röntgen had ik nog nooit gehoord, toen ik werd benaderd voor dit bijzondere project. Voor mij was dit de eerste keer dat ik iets opnam op een cd en dus een geweldige en inspirerende ervaring. Samen met mijn docente, Vera Beths, heb ik vervolgens gekozen voor deze Nederlandse compositie. De Fantasie zit vol met prachtige melodieën in zowel viool als piano, maar bevat ook heel virtuoze passages. Het is een boeiend stuk met veel wentelingen. De bijzondere harmonieën in de pianopartij samen met de lyrische passages in de vioolpartij vormen een prachtig geheel. De invloed van zijn vriend Brahms is ook goed te merken. Het biedt voor zowel de viool als piano een fantastische partij. De verhalende kracht van Röntgen maakt dat het zo leuk is om te spelen."

adinda van delft begon haar muzikale reis op jonge leeftijd; als 10-jarige leeftijd maakte ze haar televisiedebuut tijdens het Kinderprinsengrachtconcert. Momenteel studeert ze Klassiek Viool aan het Koninklijk Conservatorium bij Vera Beths en Griekse en Latijnse taal en cultuur aan de Universiteit Leiden. Haar vioolspel bracht haar al naar het Noord Nederlands Orkest als soliste en naar het tv-programma Podium Witteman als Pauls Jonge Held. Ze soleerde met het Concertgebouw Kamerorkest tijdens Klassiek op het Amstelveld en met het Orkest Koninklijke Luchtmacht tijdens het 5 mei-concert, in aanwezigheid van de koninklijke familie.

Adinda heeft verschillende prijzen gewonnen. Ze vormt een duo met haar broer Matthijs, een klassiek gitarist, en treedt regelmatig op met pianiste Natasja Douma. Naast de Voller-viool, heeft Adinda een Lothar Seifert-strijkstok (Bubenreuth, ±1970) van Het Muziekinstrumentenfonds in bruikleen.

viool

toegeschreven aan Voller 'brothers'

londen 19e eeuw

In mei 2019 belde Jochem van Eeghen, voorzitter van de 'Van Eeghen Stichting' Het Muziekinstrumentenfonds, omdat hij wilde komen praten over de schenking van twee bijzonder mooie violen. De grootvader van Jochem van Eeghen erfde rond 1940 beide violen van Joan Adriaan Hugo van Zuylen van Nijvelt (1854-1940), dirigent en o.a. medeoprichter van het Residentie Orkest. Het was de wens van Van Zuylen dat de instrumenten het Nederlands muziekleven blijvend ten goede zouden komen. Dit vormde de aanleiding voor de oprichting van de Van Eeghen Stichting, die de violen lange tijd beheerde en in bruikleen gaf aan vele talentvolle violisten. De Van Eeghen Stichting ziet Het Muziekinstrumentenfonds als de aangewezen organisatie om ervoor te zorgen dat de violen ook op de lange termijn ten goede blijven komen aan het Nederlands muziekleven. De schenking van beide violen werd eind 2019 geformaliseerd. Sanne Hunfeld was de eerste bespeler van deze 19e-eeuwse Engelse viool. Op dit moment is de viool in handen van Adinda van Delft.

[Lees de biografie van de gebroeders Voller >](#)

© Kirsten van Santen

Jorian van Nee woont in Amsterdam en studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij David Kuyken en Frank Peters. Hij heeft lessen en masterclasses gevolgd van onder andere Boris Giltburg, Elisabeth Leonskaja, Ronald Brautigam en Jan Wijn. Ook volgde hij enkele compositielessen bij Willem Jeths. Jorian treedt regelmatig op, zowel solo als in ensembles. Hij is lid van het Audax Trio en soleerde bij het Residentie Orkest en Sinfonia Rotterdam. Jorian is te horen geweest op de radio en verscheen op tv bij De Wereld Draait Door, Podium Witteman en Podium Klassiek. Hij viel in de prijzen bij het Prinses Christina Concours, het Prinses Christina Compositie Concours, Peter de Grote Festival (thans Aurora Festival) en het concours van de Young Pianist Foundation. Samen met pianiste Katie Yao Morgan won hij in 2024 het Grachtenfestival Conservatorium Concours. Jorian heeft een Bechstein-vleugel (Berlijn, 1976) in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

speciale kleur

clara schumann: drie romances

"De Houniet-viool die het fonds mij de afgelopen twee jaar genereus in bruikleen heeft gegeven is een zeer helder instrument, maar het heeft ook een speciale kleur in het lage- en middenregister die ik graag wilde onderzoeken.

Hoewel dit register een uitdaging is voor de viool – een instrument dat meestal wordt geassocieerd met de hogere snaren – is het deze laagte die Clara Schumann van een opmerkelijke vingervlugheid voorziet in de Drie romances. Naadloos verweeft ze het met haar pianopartij, waarin virtuoze briljantie en emotionele diepte prachtig combineren."

irene piazza komt uit Italië en is woonachtig in Nederland.

Ze is afgestudeerd aan het Conservatorium van Amsterdam, waar ze studeerde bij Vera Beths, Ilya Grubert en Maria Milstein. Ze is lid geweest van het Gustav Mahler Jeugdorkest. Onlangs is ze aangenomen als eerste violist bij het Residentie Orkest van Den Haag. Naast haar werk met orkesten is Irene een gepassioneerd kamermusicus, voortdurend op zoek naar nieuwe perspectieven in haar optredens en repertoirekeuzes.

Momenteel is ze primarius van het Noies String Quartet, waarmee ze zich richt op werken van vrouwelijke en gemarginaliseerde componisten, en lid van het Orchestra da Camera di Mantova. In 2023 nam Irene het debuutalbum op van WORDS, een experimenteel ensemble onder leiding van de Italiaanse trombonist Matteo Paggi. Recent heeft ze, omwille van een andere klankkleur waar ze naar op zoek was, de Houniet-viool vervuild voor een Johannes Franciscus Cuypers-viool (Den Haag, 1812) en een Laberte-Magnié-strijkstok (Mirecourt, 20e eeuw) uit de collectie van Het Muziekinstrumentenfonds.

viool

lambert houniet

utrecht 1990

De stichting VSBfonds stelde Het Muziekinstrumentenfonds in staat een bouwopdracht te plaatsen bij bouwer Lambert Houniet in Utrecht. Het werd zijn 'opus 55'. Christianne Stotijn was de eerste bruiklener die op de viool ging spelen, daarna volgden Digna Scholte, Alexis Aguado Rodriguez, Martin Christiaan, Celeste Engel, Heleen Oomen, Nino Natroshvili en Irene Piazza. Op dit moment is de Utrechtse viool in afwachting van zijn volgende bespeler.

[Lees meer over bouwer Lambert Houniet >](#)

© Foppe Schut

katie yao morgan is van Britse en Chinese afkomst en studeerde aan de Yehudi Menuhin School, Conservatorium van Amsterdam en de Universiteit van Amsterdam (psychologie). Momenteel volgt ze haar master Crime and Forensic Science aan de University College of London. Als pianiste nam ze deel aan vele concoursen, muziekfestivals en zomercursussen. Ze is al meermaals te zien geweest in het klassieke tv-programma Podium Klassiek. Met haar pianotrio 'Trio Pantoum' en pianoduo met Jorian van Nee viel ze in de prijzen. Tot eind 2024 had zij een Bechstein-vleugel (Berlijn, 1904) in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

het muziek instrumenten fonds

Sint Annenstraat 12 | 1012 HE Amsterdam

Postbus 11912 | 1001 GX Amsterdam

020-6221255

info@muziekinstrumentenfonds.nl

www.muziekinstrumentenfonds.nl

iban: NL58 ABNA 0555 0286 66

Dit document is een extra digitale uitgave behorend bij
de cd 'Het Muziekinstrumentenfonds: 300 jaar violen' (mei 2025).

Die cd is uitgebracht als relatiegeschenk voor begunstigers van
Het Muziekinstrumentenfonds. De muziek is ook online te beluisteren.

Selecteer hier uw favoriete platform:

www.muziekinstrumentenfonds.nl/streamviolen

tekst Het Muziekinstrumentenfonds

fotografie instrumenten Cathy Levesque

grafisch ontwerp Atelier René Knip i.s.m. Rens Martens

projectleider Lennart van der Sman en Marcel Schopman

Het Muziekinstrumentenfonds is een door
het CBF erkend Goed Doel en een culturele ANBI.

het
muziek
instrumenten
fonds